

Senioráček

SPOLEK KD-I OPATOVICE

Šumava

02.-04.05.2019

02/2019

Carmen 2019

Šumava 2019

Vážení členové spolku KD-I Opatovice, dostává se vám do rukou šesté číslo časopisu Senioráček.

Rádi bychom, kdyby se dostalo do všeobecného povědomí, že nejsme spolek pouze pro důchodce, ale že se našich akcí mohou účastnit i nečlenové, mladí i staří. Pro všechny máme dveře otevřené.

Vážení přátelé, milí členové spolku a čtenáři Senioráčku,

máme za sebou polovinu roku 2019 a plno akcí, o kterých jste si v našem čtvrtletníku už přečetli nebo teprve přečtete. Posláním našeho spolku je předávat si mezi sebou znalosti a zkušenosti, organizovat různé exkurze a zájezdy, navštěvovat místa, která jsme ještě nenavštívili, a poznávat tak krásy naší vlasti. Setkávat se, společně se radovat a bavit, ale i se ještě něčemu naučit. Takové možnosti, jaké máme nyní v důchodovém věku, jsme před tím neměli.

Časopis Senioráček vám přiblížil atmosféru maškarního plesu, masopustu, pochovávaní basy, v novém čísle si přečtete o návštěvě divadelního představení, o třídním pobytu na Šumavě, o jednodenním zájezdu s návštěvami pivovaru Litovel, muzea tvarůžků v Lošticích a hradu Bouzov i o tanečním podvečeru v rámci oslavy Dne matek a otců.

Za všemi těmito akcemi se skrývá spousta práce lidí, kteří ji dělají s radostí, poctivě a obětavě ve prospěch ostatních. Proto chci touto cestou poděkovat celému výboru, a to hlavně pokladní Janě Novákové a vyzdvihnout její důsledné vedení pokladního deníku a starost o naši pokladnu. Alenka Morávková a Anička Ficová si zaslouží pochvalu za to, jak se pečlivě starají o jubilanty, kterým nikdy nezapomenou poslat přání k narozeninám, také objednávají květiny u příležitosti posledního rozloučení s našimi členy. Veliké poděkování náleží desítkářkám B. Valnohové, H. Minařikové, D. Komínkové, H. Krškové, Z. Kotasové, a panu P. Karáskovi. Paní D. Kunčarové za pečlivou evidenci členů, za výběr členských příspěvků a za práci prozatímní desítkářky za paní J. Minařikovou. Dík patří manželům Reimovým, kteří se starají o předávání kulturního domu a obstarávají výčep. Za přípravu sálu děkuji manželům Duchoňovým, paní M. Švejldové, J. Závorkové, R. Albertové, M. Piternové, H. Kameníkové, J. Vaverkové,

M. Götzové, H. Krškové, D. Komínkové, Jelínkové V, D. Kunčarové, J. Kratochvílové, H. Lorencové, V. Hurtovi, V. Palečkovi. Poděkování si rovněž zaslouží H. Kameníková a M. Čermáková za starost o tombolu, J. Nováková za obstarávání dárků, E. Šebestová a M. Skokanová za obsluhu ve výčepu, M. Piternová za šití a úpravu kostýmů, J. Horák za dokumentování našich akcí jak kamerou, tak i fotoaparátem, PaedDr. L. Svobodová, Bc. J. Brindus-Simut a BcA. Benimu Brindus-Simut za pomoc při tvorbě Senioráčku.

Bez pomoci těchto obětavých lidí by spolek nemohl fungovat a nemohl by také fungovat bez vás, členů spolku a stálých návštěvníků našich akcí.

Všech si vás moc vážím a mám vás ráda. Děkuji.

Ludmila Palečková
předsedkyně spolku KD-I Opatovice

Karel Kryl (1944 – 1994)

Skladatel a interpret řady písní, básník, výtvarník a rozhlasový novinář či glosátor politického dění se narodil v roce 1944.

Stal se fenoménem, řada jeho písní téměř zlidověla a znají je všechny generace. Jeho písně vždycky provokovaly a dodnes nenechávají žádného posluchače lhostejným. Krylovy písně, ke kterým si sám skládal hudbu i texty, oslovují svou naléhavou výpovědí stejně silně dnes, jako v době, kdy se jeho pověstný generační song „Bratříčku zavírej vrátka“, stal symbolem odporu proti srpnové okupaci Československa a tehdejšímu nedemokratickému režimu.

V roce 1969 odešel do Německé spolkové republiky, kde požádal o azyl. Jako jeden z prvních se do své vlasti vrátil a snažil se pomáhat při změnách po listopadu 1989. Zklamaný vývojem v zemi nakonec předčasně umírá 3. 3. 1994, pár dnů před svými padesátinami.

ČLOVĚK S DOBRÝM SRDCEM A SKVĚLÝ KAMARÁD

**Klesla ruka, která tak ráda pracovala,
zmlkla ústa, která slovy hladívala
a oči, které se tak jasně dívaly,
navždy se již zavřely.**

Ano, zmlkla ústa a oči se zavřely našemu laskavému a milému kamarádu Jiřímu Bednářovi. Jeho život vyhasl v neděli 30. června 2019. V tichosti odešel a již se mezi nás nevrátí. I nad jeho životem vysvitlo slunce naposledy. Jirka byl nejenom pro rodinu, ale i pro nás, kteří jsme ho znali, zdrojem světla a tepla, které nám předával skrz svou lásku a přátelství. Byl všestranným člověkem, hrával divadlo v ochotnickém spolku, byl dobrým muzikantem, mnoho let bubnoval v místní kapele Melodie, byl členem a nějaký čas i předsedou TJ Sokol Opatovice a rovněž členem spolku zahrádkářů. Ve spolku KD-I Opatovice, jehož byl aktivním členem až do svého odchodu, nepokazil žádnou legraci a zúčastňoval se různých akcí a tanečních krací pro obveselení publika našich tanečních podvečerů. Svůj volný čas věnoval i práci pro společnost. Co to bylo brigád a práce odvedené pro naši obec Opatovice! I za to mu patří poděkování. To kým byl, nám dává víru, že si vzpomínku na něho navždy uchováme v srdci a že právě vzpomínky na něj nám vrátí zpět do našich životů trochu toho jeho světla a tepla, které vyzařoval a rozjasňoval až do poslední chvíle dny našeho života. Jiří, děkujeme Ti za krásné přátelství. Budeš nám chybět.

Členové spolku KD-I Opatovice

Zájezd na Šumavu

O zájezd za krásami Šumavy, který se uskutečnil ve dnech 2. 5. – 4. 5. 2019, byl velký zájem a všechna místa byla obsazena již na členské schůzi v lednu, když jsme schvalovali program.

Vyjeli jsme ve čtvrtek 2. května za docela příznivého počasí. Procestovali jsme kus naší vlasti a znovu se přesvědčili, jak je krásná a mnohotvárná: roviny, kopečky, kopce, hory, potůčky, rybníky, řeky, lesy, háje, pole se svěží jarní zelení.

V jedné písni se zpívá: „Na krásné Šumavě ...“. A skutečně, Šumava patří mezi nejkrásnější místa v Čechách. Naši první zastávkou byla Jezerní slat', známý mokřad v horském sedle mezi Kvildou a Horskou Kvildou. Název získala podle malého, dnes již rašeliníky zarostlého jezírka. Slat' odvodňuje Hamerský potok do řeky Vydry a Kvildský potok do Teplé Vltavy. Mnozí z nás vystoupali na dřevěnou rozhlednu, stojící hned u vchodu do areálu, a kochali se okolní krajinou. Točily se zde některé scény z filmu Král Šumavy. Cesta po dřevěném chodníčku nabídla příjemnou procházku, ve stínu se místy ještě držel sníh.

Další zážitek nabídla malebná osada Antýgl na břehu Vydry, která je tvořena skupinou typických šumavských stavení se zvoničkou a kapličkou. V místní malé prodejně suvenýrů si každý něco vybral, hlavně pohledy a magnetky.

Na oběd jsme zajeli do samého centra Národního parku Šumava, kde se na soutoku tří potoků nachází kouzelná osada Modrava. Tam nás čekal chutný oběd v místním minipivovaru a poté ubytování v hotelu Hájenka ležícím v nejvýše položené šumavské osadě Filipova Hut'.

Po krátkém odpočinku jsme se vypravili na vycházku po jedné z nejkrásnějších turistických tras Šumavy, podél řeky Vydry od Antýglu k Čeňkově pile. Skupina zdatnějších turistů zvolila pěší túru, ostatní tuto trasu absolvovali autobusem a čekali na nás na parkovišti u elektrárny a Čeňkovy pily. Cesta kolem Vydry byla okouzující, vedla po zpevněné cestě většinou kopírující tok řeky, ve které se přes obrovské kameny s hukotem valila průzračná voda. Na březích rostly nepřehlédnutelné žluté blatouchy a trsy velkých fialek. Z kopců po pravé straně stékal mezi stromy křišťálový potůček svedený do dřevěného koryta. Cesta rychle ubíhala, pěkně se nám vykračovalo a dobře dýchalo. Všichni jsme dorazili do cíle v pořádku a za bouřlivého potlesku těch, kteří si ze zdravotních důvodů tuto trasu netroufli absolvovat.

Po odpočinku na hotelových pokojích následovala večeře a potom volná zábava. Většina z nás se sešla před budovou hotelu a využila dřevěného

posezení. Každý přinesl nějaké občerstvení, které přivezl z domova, ať už v tekuté podobě nebo dobroty k zakousnutí. Více jak dvě hodiny nás dokázali bavit vyprávěním vtípů Mirek Vokoun a Petr Karásek. Ale jak se říká, v nejlepším přestat, bylo třeba načerpat nové síly do dalšího dne.

Druhý den ráno po vydatné snídani nás autobus odvezl na parkoviště pod hradem Kašperk. Cesta na hrad vedla do kopce, trvala asi půl hodiny a pro nás dříve narozené byla celkem náročná. Ti, kteří si na výstup netroufali, čekali trpělivě na parkovišti. Malebný Kašperk není velký, ale svou polohou přitažlivý zejména pro filmaře. Natáčela se tu například pohádka „Anděl páně“. Příjemná mladá průvodkyně nám poutavě přiblížila historii hradu, animovaný film zase to, jak se na hradě dříve žilo. Několik lidí prohlídka nezaujala, ale většina z nás byla nadmíru spokojena.

Náš dopolední program byl časově náročný, z hradu jsme pospíchali na komentovanou prohlídku města Kašperské Hory. Městečko má krásné náměstí s kostelem a stylovými zrenovovanými domy. Nechybí tu městský úřad, restaurace, cukrárna, informační centrum a policejní stanice známá ze seriálu „Policie Modrava“. Tam jsme čekali na pana průvodce, ale chybička se vloudila. Pan průvodce na nás zapomněl. Musela jsem se s ním telefonicky spojit, on se omluvil a do 20 minut byl na místě. V době čekání jsme nakoupily dárečky v místním informačním středisku, které bylo dobře zásobené upomínkovými předměty. Pan Radek Nakládal, tak se náš průvodce jmenoval, se ještě jednou omluvil za zpoždění a prohlídka mohla začít. Nejprve nám ukázal chloubu Kašperských Hor, betlém, dílo řezbáře a malíře Vladivoje Hracha a truhláře Jiřího Brože. Kromě tradičních figurek, jako je svatá rodina, pastýři, koledníci nebo tři králové, se mezi postavkami objevují zástupci krajových řemesel a podobizny některých známých místních osobností. Své místo tu má i Emil Kintzl, učitel a pamětník, kterého v seriálu „Policie Modrava“ ztvárnil Ladislav Mrkvička. Místo tradičního města Betléma tvoří kulisy historické Kašperské Hory s kostely, radnicí i hradem Kašperk. Třípatrový betlém je tři metry dlouhý, jeden a půl metru hluboký a dva a půl metru vysoký. Figurky mají okolo 30, 10 a 5 centimetrů. Potom nás pan Nakládal provedl náměstím a hovořil o několika pamětihodnostech města. Vyfotili jsme se, zašli na oběd do místních restaurací a do cukrárny.

Počasi se nám začalo kazit, přšelo a mlha zahalovala okolí města. Naplánovaný výlet lanovkou na vrcholek hory Špičák musel být zrušen. Vrátili jsme se do hotelu Hájenka a šli si odpočinout. Na Šumavě se počasí rychle mění, kolem 16. hodiny se opět vyjasnilo. Do večere bylo daleko, a tak se někteří z nás vypravili za dalším poznáváním krás Šumavy.

Autobus nás zavezl na Horskou Kvildu a zpět jsme se vydali pěšky lesem podél Hamerského potoka směrem na Filipovu Hut'. Byť trasa byla dosti náročná, neopustila nás dobrá nálada. Zvládli jsme všechny překážky a s písničkou na rtech jsme se vraceli do hotelu. I při těchto akcích se lidé sbližují a navíc se poznávají v jiných situacích.

Třetí, poslední den jsme po snídani opustili hotel a náš autobus se vydal do bavorského lázeňského městečka Bodenmais, sportovního a kulturního centra německé části Šumavy, ležícího při úpatí Velkého Javoru a Stříbrné hory. Přivítalo nás malebné čisté městečko plné zeleně a se spoustou obchůdků, restaurací, venkovního posezení, krásného vlakového nádraží a upravených rodinných domků a vilek. Nachází se tu sklárna Joska na výrobu broušeného a foukaného skla a v okolí řada lyžařských sjezdových a běžeckých tratí. Prohlédli jsme si malé centrum, koupili si upomínkové předměty, udělali společné fotky a už dosti unaveni nastoupili do autobusu a těšili se na cestu domů.

Poslední naší zastávkou byly Strakonice, kde jsme docela levně a dobře poobědvali.

Můžu s klidem napsat, že se zájezd vydařil, až na nějaké chybičky, ale tak to bývá a zavděčit se všem nelze. Nejvíc mě trápila kvalita večerí.

Hotel, který jsem vybrala a zamluvila, neměl chybu. Byl po rekonstrukci a voněl novotou a dřevem. Pokoje i sociální zařízení byly čisté a vkusně vybavené, personál příjemný, obsluha vstřícná a ochotná, ale kuchař nestál za nic. Snídaně výborné, ale večere otřesné. Hned druhý den po příjezdu domů jsem napsala na ředitelství hotelu, poděkovala za ubytování i ochotu, ale vyjádřila svůj názor, že pokud nevymění kuchaře, přijdou o návštěvníky. Do dnešního dne nepřišla odpověď.

Nevadí, my už tam nepojedeme.

Zapsala: L. Palečková

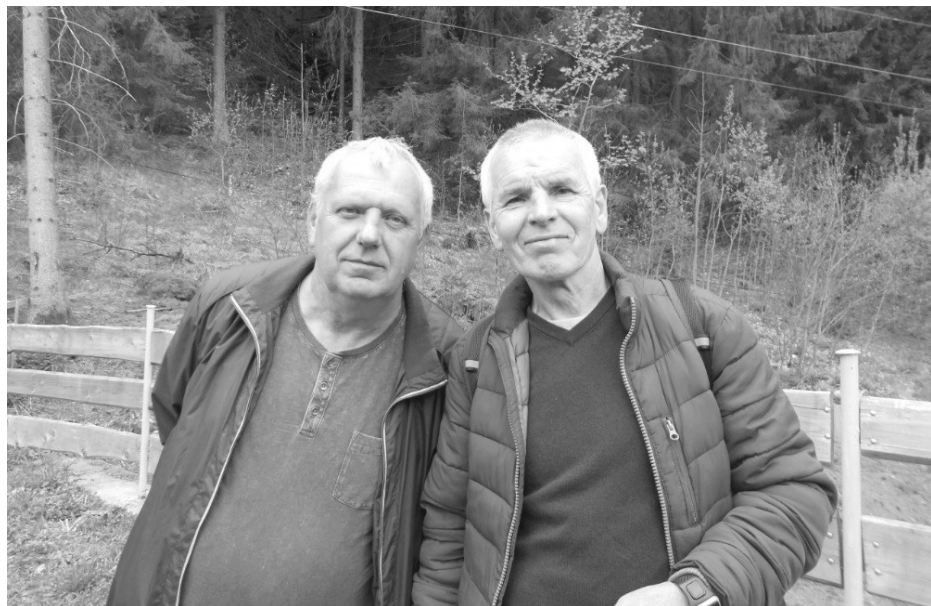
Šumava 2019

Šumava 2019

Šumava 2019

Šumava 2019

Šumava 2019

Šumava 2019

Šumava 2019

Bouzov 2019

Carmen 2019

TŘI TVARŮŽKOVÉ RECEPTY

Sýrová roláda

- 200g olomouckých tvarůžků, 500 g plátkového eidamu, 250g měkkého tvarohu,
- 150g šunkového salámu, 1 cibule, 50 g másla, pepř, sladká paprika, nasekaná petrželka

Plátkový sýr rozložíme na plech vyložený pečicím papírem tak, aby okraje plátků přesahovaly přes sebe. Troubu zahřejeme na 150 °C a vložíme do ní sýr na 5-7 minut, dokud se nespojí v jednolitou plochu, která bude základem rolády. Tvarůžky, uzeninu a cibuli nasekáme, smícháme s tvarohem utřeným s máslem a okořeníme. Hotovou směs nanese v souvislé vrstvě na celý syrový plát, srolujeme a zabalíme do potravinářské folie. Dáme do ledničky na pár hodin ztuhnout. Před podáváním krájíme na plátky.

Loštický řízek

- 150g olomouckých tvarůžků, 400g mletého vepřového plecka, 1 vejce, 5 stroužků česneku, strouhanka, pepř, majoránka, sůl a olej

Maso smícháme s nastrouhanými tvarůžky, přidáme vejce, česnek utřený se solí, majoránku,

pepř, podle potřeby trochu strouhanky a hmotu důkladně prohněteme.

Vytvarujeme z ní placičky, obalíme je ve strouhance a na rozpáleném oleji z obou stran osmažíme. Podáváme s bramborovou kaší, sladkokyselou okurkou nebo zeleninovým salátem.

Jablka v županu

- 100g olomouckých tvarůžků, 4 velká jablka, 8 plátků slaniny, řeřicha na ozdobu

Jablka rozkrojíme na poloviny a vyřízneme jádřince. Vzniklou prohlubeň vyplníme pokrájenými tvarůžky a jablko zabalíme do plátků slaniny. Půlky jablek naskládáme do pekáče bohatě vytřeného máslem a ve vyhřáté troubě zapečeme.

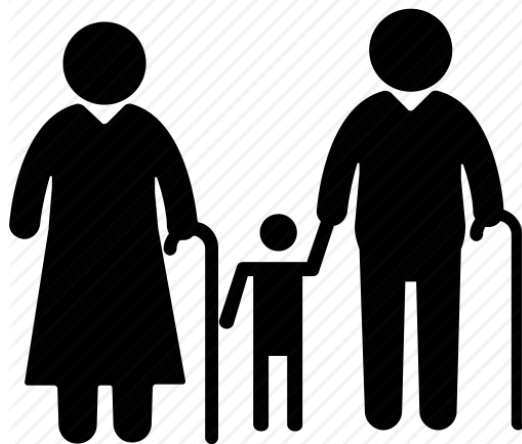
DOBROU CHUŤ!

Zapsala: L. Palečková

Desatero důstojného stáří

Jak v přírodě rozbřesk, dny a noci plynou – tak i v životě člověka po narození pokračuje dětství, mládí, dospělost a stáří. Připrav se na to!

1. Nevěř tomu, že stárnutí a stáří znamená nemoc. Uvědom si, že i ve stáří přináší život krásu a radost. Uč se žít a hledej!
2. Dlouhověkost je výhodou, pokud v ní prožiješ mnoho zdravých let. Základem toho je být střídmy v jídle, radosti, práci, spaní a žalosti.
3. Ve všem buď umírněný, jenom láskou, pomocí a lidskostí nešetři. I když budeš odkázán na cizí pomoc a péči svoji důstojnost si chraň jako oko v hlavě!
4. Když Tě život zkouší, nevzdávej to. Pokud můžeš něco ovlivnit, ovlivni to, nezůstaň sám, vyhledávej společnost, zůstaň činorodý. Pokud žijeme, na nic není pozdě.
5. Nikdy nezapomeň, že i ty jsi byl mladý a připomeň mladým, že i oni budou staří, pokud se toho dožijí.
6. Ve stáří jsou nejkrásnějším dárkem vnoučata. Žij pro ně!
7. Tvoje největší poklady v životě jsou zkušenosti a znalosti, ale cenu mají jenom tehdy, pokud je použiješ a rozdáš.
8. Život je pomíjivý, čas nezastavitelný, tikot hodin můžeš jenom zpomalit. Nalezni důvod, proč a jak toho dosáhnout.
9. Starý člověk žije v přítomnosti a vzpomíná na minulost. Musí mu záležet na tom, jakou stopu zanechá po sobě v srdcích následovníků, kteří budou pokračovateli jeho názorů a myšlenek.
10. Záleží jen a jen na tobě, jak prožiješ čas, který Ti byl určen, a jak zvládneš důstojně loučení. Zůstaň dobrým člověkem!

DEN MATEK A OTCŮ

Součástí našeho každoročního programu bývá květnová akce „Den matek a otců“. Letošní rok nebyl výjimkou.

Tradiční taneční podvečer se sice každým rokem opakuje, ale rozhodně není stále stejný. Mění se návštěvníci i jejich počet a podle toho se liší i nálada, která akci provází.

Letos nás bylo o kapánek méně, neměli jsme připraveno žádné taneční vystoupení, protože jsme si řekli, že si dopřejeme trochu odpočinku. Přesto jsme se skvěle bavili. Pro ženy i muže jsme měli připraveno zdarma malé občerstvení v podobě voňavé kávy a chutných zákusků od Jany Valnohové. Já jsem vytvořila 85 kusů papírových kytiček jako dárek pro všechny přítomné ženy. Opět nám hrála naše oblíbená kapela Vonička. K večeři byl tradiční řízek přes celý talíř a bramborový salát. Nechyběla tradičně bohatá tombola s dobrým ziskem. Narozeninová sóla směřovala ke všem jubilantům narozeným v dubnu, květnu a červnu. Blahopřání s písničkou všechny oslavence vždy potěší.

Poděkování patří všem, kteří zajistili úklid sálu hned po skončení zábavy.

Zapsala: L. Palečková

JUBILANTI ZA DRUHÉ ČTVRTLETÍ 2019

65 let	Oldřiška Zemanová
65 let	Marta Kalvodová
70 let	Vladimír Varmuža
70 let	Radmila Albertová
70 let	Vendula Jelínková
75 let	Mgr. Svatopluk Maršálek
75 let	Ludmila Kubešová
75 let	Jolana Komínková
75 let	Marie Baková

Všem těmto jubilantům přejeme do dalších let hodně zdraví, štěstí a osobních úspěchů.

JEDNODENNÍ ZÁJEZD – LITOVEL, BOUZOV, LOŠTICE

Zájezd naplánovaný na 7. červen 2019 se opět setkal s velkým zájmem, a tak autobus byl plně obsazen.

Nejprve nás čekala exkurze do pivovaru v Litovli, která byla objednána na desátou hodinu dopolední. Přijeli jsme o hodinu dříve, protože jsme cestou nenašli žádný vyhovující motorest či odpočívadlo s občerstvením a sociálním zařízením, kde bychom si udělali přestávku. Do areálu pivovaru nás však dříve nevpuštěli, museli jsme tedy až do středu města.

Do pivovaru jsme přijeli na podruhé s pětiminutovým zpožděním. Přivítala nás nepříjemná vedoucí provozu. Já se za zpoždění omluvila, vyplnila potřebné papíry a mohli jsme zahájit prohlídku. Ještě že paní průvodkyně byla příjemná a usměvavá. Srozumitelně a fundovaně nám přiblížila postup při výrobě piva.

Ve stávajícím litovelském pivovaru se pivo vaří od roku 1893, ale historické záznamy datují výrobu piva v Litovli už v roce 1291. Díky své kvalitě proniklo litovelské pivo za hranice hanáckého regionu a za první republiky se mu říkalo „moravská plzeň“. O dobrý zvuk litovelského piva se ve své době zasloužil i slavný zápasník Gustav Frištenský, jehož manželkou byla dcera prvního sládky.

Pivovar Litovel je jedním z mála pivovarů, který vaří pivo tradiční cestou a dodržuje klasické výrobní postupy. Produkci tvoří 9 druhů piva a značka Královské pivo Litovel se prezentuje na tuzemském i zahraničním trhu, má výjimečnou kvalitu, která byla několikrát oceněna odborníky na nejprestižnějších světových výstavách a soutěžích.

Naše další cesta směřovala na státní hrad Bouzov, romantický skvost střední Moravy. Od mladé průvodkyně jsme se dozvěděli, že původní hrad byl založen na přelomu 13. a 14. století. Jeho prvním a písemně doloženým majitelem byl Búz z Bouzova, potom ho vlastnili páni z Vildenberka, kteří ho prodali markraběti Joštovi, ten jej roku 1396 přenechal pánům z Kunštátu, kteří hrad upravovali a opevňovali po dobu 70 let. Pak se v jeho držbě vystřídalo více majitelů. V průběhu třicetileté války sloužil jako císařská pevnost a vězení pro švédské zajatce. V roce 1696 se hrad stal majetkem řádu německých rytířů. Ti mu přestavbou vtiskli v letech 1895 až 1910 současnou podobu. V rukou řádu zůstal hrad až do 1. 10. 1939, kdy po konfiskaci připadl státu. Přestože řád v nedávné době usiloval o navrácení svého majetku, hrad stále patří státu.

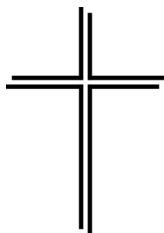
Romantický vzhled hradu okouzлил filmaře, kteří zde natáčeli např. pohádku o princezně Jasněnce a létajícím ševci nebo Princeznu Fantakiro. Prohlídka hradu byla velmi zajímavá a časově se protáhla déle, než jsme počítali. Proto jsme museli spěchat zpět do Litovle, kde na nás čekal v pěkné nové restauraci chutný oběd. Nezapomněli jsme ani na prodejnu pivovaru, kde jsme zakoupili dárková balení piva.

Poslední zastávkou bylo město Loštice a v něm zejména Muzeum Olomouckých tvarůžků A. W., které poutavým způsobem přibližuje historii výroby tohoto „voňavého“ produktu. Kyselé sýry, jak se tvarůžkům také říkalo, se na moravských stolech objevovaly podle dochovaných pramenů už od 15. století. Výrobců existovaly desítky, ale v současnosti je společnost A. W. jediným výrobcem tvarůžků na světě. V moderně pojatých expozicích je návštěvník seznamován s postupem výroby tvarůžků od počáteční ruční domácí výroby až po současnou moderní produkci.

V kinosále jsme vstoupili do Velkého příběhu, který vypráví historii rodu Wesselsů. Výrobu v Lošticích zahájil Josef Wessels se svým synem Aloisem v roce 1876. Výroba se rozšiřovala až do první světové války, kdy firma zaměstnávala 36 lidí a stala se největším výrobcem tvarůžků. Po roce 1948 byla výroba znárodněna. V roce 1991 byla firma v restituci navrácena potomkům původních majitelů, kteří ihned zahájili výrobu. V roce 2010 tak tvarůžky získaly v rámci Evropské unie chráněné zeměpisné označení. V současnosti má firma v Lošticích přes 130 zaměstnanců a ročně vyrobí přes dva tisíce tun tvarůžků. Prohlídka muzea končí vstupem do podnikové prodejny, kde jsme mohli zakoupit různé druhy tvarůžků a dalších výrobků z produkce společnosti.

Celý den nám přálo počasí. I když byl program náročný, unaveni, ale spokojeni jsme se vraceli domů.

Zapsala: L. Palečková

ÚMRTÍ

Naše řady navždy opustili: Marie Langová
Jiří Bednář

Kdo v srdcích žije, neumírá.

Carmen 2019

CARMEN

Již podruhé jsme se vypravili za kulturou do Hudebního divadla v pražském Karlíně. Tentokrát, 6. dubna 2019, jsme se těšili na muzikál CARMEN.

Autobus byl obsazen do posledního místa. Jeli s námi nejen členové našeho klubu, ale i nečlenové a příslušníci mladších ročníků. I těm jsme dotovali dopravu.

Počasi nám přálo, bylo příjemně a cesta po dálnici kupodivu rychle ubíhala. V motorestu Melikana jsme se občerstvili dobrou kávou a zákuskem, někteří si dopřáli obložený chlebiček.

Za dvě hodiny nás vítala stověžatá Praha. Autobus zaparkoval na nádraží Florenc a my se odebrali do divadla, které se nachází v jeho blízkosti. Naše první kroky směřovaly do restaurace a kavárny, které jsou součástí divadla, a tam jsme poobědvali. Jídelníček obsahoval pestrou nabídku. Trošičku déle trvalo vyřízení objednávek, ale nebylo divu, při takovém množství lidí se to rychleji stihnout nedalo. Obsluha byla příjemná. Sníst výborný oběd, vypít dobrou kávu a pochutnat si na zákusku zabralo necelé dvě hodiny, a tak jsme se hned po zaplacení odebrali do hlediště.

Hudební divadlo Karlín je krásné, řekla bych až honosné. Všichni jsme měli místa s dobrým výhledem na jeviště. Přesně v 15:00 hodin se rozezněly tóny krásné hudby a představení začalo. Před našima očima se odehrával dojmavý příběh o lásce a nenávisti, vášni i pokoře, ale také o střetu dvou diametrálně odlišných světů. Toho, ve kterém žije většina z nás, a světa kočovné cirkusové společnosti, která se odmítá podřídít konvencím, ať už v devatenáctém nebo v jedenadvacátém století.

Úžasné představení! Perfektní pěvecké a herecké výkony, především Lucie Bílé, Hanky Křížkové, Pavly Břínkové, Markéty Pouličkové, Václava Noida Bárty, Roberta Jíchy, Josefa Štágra a dalších. Oslnivé byly kostýmy, osvětlení, scéna a hlavně písně a hudba.

Po představení jsme si zašli za účinkujícími pro podpisy, vyfotili se s nimi a vydali se na zpáteční cestu. Dobře naladěni jsme si v autobuse sdělovali svoje dojmy a ještě si i zazpívali.

Zájezd se vydařil, nikdo nelitoval dlouhé cesty za kulturním zážitkem. Již se těšíme na muzikál „Čas růží“, na který se vypravíme příští rok.

Zapsala: L. Palečková

Významná výročí – Karel Höger

17. července si připomínáme 110. výročí od narození Karla Högera, herce s nezaměnitelným kultivovaným hlasem.

Narodil se v rodině topiče z cihelny v Králově Poli jako nejmladší z třinácti dětí. Spolu se svými sourozenci hrál loutkové divadlo, v osmi letech se stal členem brněnského ochotnického spolku. Nejprve vystudoval učitelský ústav, dokonce několik let učil, teprve pak absolvoval dramatické oddělení brněnské konzervatoře a navíc ještě rok studoval estetiku na filozofické fakultě brněnské univerzity.

V roce 1932 získal stálé angažmá v brněnském Zemském divadle, kde za osm let vytvořil neuvěřitelných 120 různých rolí, současně vykonával funkci dramaturga a vedoucího představení pro děti.

V roce 1940 přijal nabídku pražského Národního divadla, kterému zůstal věrný až do roku 1977 a kde ztvárnil řadu nezapomenutelných rolí. Za druhé světové války byl zapojen do protinacistického odboje. Finančně pomáhal několika rodinám, které měly někoho v koncentračním táboře, spolupracoval s podzemním hnutím na Moravě, podporoval nejmenovaného parašutistu, který se ukrýval na Moravě, a po nějakou dobu byl kurýrem

Po válce mu bylo vyčítáno, že 24. 6. 1942 spolu s dalšími herci a umělci přisahal v Národním divadle věrnost Říši a navíc byl při této události zachycen na fotografii, jak zdraví nacistickým pozdravem se vztyčenou pravicí. Očištění se dočkal díky důkazům o své odbojové činnosti za války.

Högrův působivý zjev a neotřelý projev milovala filmová kamera. Po několika menších příležitostech se poprvé objevil ve větší roli společně s Lídou Baarovou ve filmu *Za tichých nocí*. Jeho početná filmografie zahrnuje na 70 rolí, z nichž mnohé jsou skutečnými legendami, jako třeba Mikoláš Aleš ve stejnojmenném filmu, Bedřich Smetana ve filmu *Z mého života* nebo postava českého krále Václava IV. ve známé husitské trilogii. Jednou z posledních filmových rolí byl arcibiskup Arnošt z Pardubic v muzikálu *Noc na Karlštejně*.

Karel Höger disponoval jemným, měkkým a konejšivě melodickým hlasem, který byl jako stvořený pro rozhlasovou četbu či pro práci v pořadech pro děti. Z nepřeberného množství titulů připomeňme alespoň četbu knih *Příhody lišky Bystroušky*, *O kocouru Mikešovi*, *Povídání o pejskovi a kočičce*. Nezapomenutelným se stal jeho hlas, jenž propůjčil jičínskému ševci a hodnému loupežníku Rumcajsovi, jeho ženě Mance a jejich synku Cipískovi.

Řadu rolí vytvořil i v Československé televizi, např. v televizním seriálu *Byl jednou jeden dům*, kde hrál postavu malíře, nebo ve vynikající inscenaci *Romeo a Julie na konci listopadu*, ve které se setkal s Danou Medřickou. Měl hrát hlavní roli primáře Sovy v seriálu *Nemocnice na kraji města*, ale uprostřed natáčení náhle zemřel.

Dva dny před smrtí, opustil Národní divadlo, neboť byl nespokojen s tím, jak se jeho vedení zachovalo k herecké kolegyni Vlastě Fabiánové.

Nakolik tato událost ovlivnila jeho zdraví a uspíšila jeho odchod z tohoto světa, se však lze jen dohadovat. Zemřel 4. května 1977 a je pohřben v Praze na Slavíně.

Brno si svého slavného rodáka velmi váží. Jeho jménem byla nazvána jedna z ulic městské části Brno-Královo Pole. Na budově Semilassa, kde herecky začínal, byla odhalena pamětní deska. Jeho jméno nese i jedna z brněnských tramvají.

Zapsala: Ludmila Palečková

Babské rady aneb Výborné rady pro hospodyňky

ZÁPACH ZE ZAVAŘOVACÍCH

VÍČEK odstraníme slivovicí – namočíme v ní vatičku a vyčistíme. Víčka následně i dobře drží.

PRASKNUTÍ SEKANÉ zabráníme, když do masa nastrouháme syrovou bramboru.

MAJONÉZU MŮŽEME PŘIPRAVIT I BEZ VAJEC.

Postačí nám polotučné mléko a slunečnicový olej. Mléko nejprve krátce šleháme a poté postupně a po částech přidáváme olej, dokud nedostaneme požadovanou konzistenci.

Rady pro domácnost

JAK NA ZAŽLOUTLÉ BÍLÉ KOŠILE? Při praní přidáme prášek do pečiva.

NESTAČÍ NA PŘIPÁLENÝ HRNEC DRÁTĚNKA? Sáhňeme po jemném smirkovém papíru. Připáleninu odstraníme, aniž bychom hrnec zničili.

PRO OSVĚŽENÍ DECHU I PRO LEPŠÍ

trávení vašich psích kamarádů pomůže tato osvědčená bylinková kombinace:
2 lžice sušeného petržele
1 lžice sušené máty peprné
1 lžice sušeného fenýklu
1 lžice sušeného heřmánku
1 lžice mletého čerstvého zázvoru

Všechny suroviny vložíme do ½ litru vroucí vody a 15 minut vaříme. Necháme vychladnout, přefiltrujeme a uskladníme v tmavé sklenici. Při dávkování si vezmeme k ruce kapátko a odpočítáme pro psa 20 kapek. Ještě lepší je ale sprejová lahvička – cca 2 stříky aplikujeme přímo do mordy psa. V případě potřeby můžeme dochutit lžící medu.

Něco pro zasmání

Vnučka se ptá babičky.
„Babi, kdo je to milenec?“
„Milenec? Milenec!“ Vykřikne babička, rozběhne se ke staré skříni, odemkne ji a vypadne kostra.

„Proč se s manželem chcete rozvést?“ Ptá se soudce mladé ženy.
„Protože když se s ním pohádám, lehne si oblečený do postele.“
„To přece není žádný vážný důvod.“
„Jak to, že ne?! On je kominík!“

Na procházce si malá holčička prohlíží těhotnou paní.

„Vy máte v bříšku miminko?“
Ptá se.
„Ano mám.“ „Máte ho ráda?“
„Ano moc.“
„Tak proč jste ho snědla?“

Pranostiky

- Duben:**
- v dubnu se za den i devět druhů počasí sejde
 - v dubnu se zima a léto o vládu přetahují
 - sníh dubnový jako mrva pohnojí
 - mokrý duben a máj chladný – k sýpkám, senu přístup žádný
 - jaký duben – takový říjen
 - hodně-li v dubnu vítr duje, stodola se naplňuje
- Květen:**
- na mokrý květen přichází suchý červen
 - když se v máji blýská, sedlák si výská
 - kdo se v mládí ožení, přivodí si soužení
 - je-li v květnu tráva zarosená, hojně bude vína, hodně sena
- Červen:**
- červen mokrý a studený, bývají žně zkažené
 - v červnu blýská-li se, hřímá, sedlák spokojeně dřímá
 - jaká parna se v červnu dostaví, tak se i prosincové mraky postaví
 - je-li červen mírný, nebude v prosinci mráz silný

PŘIPRAVOVANÉ AKCE

- **Túfarankafest** 06. 07. 2019
- **Sousedské setkání – akce zrušena z důvodu**
výměny parket v KD Opatovice 03. 08. 2019
- **Vařečková hraje Vonička V-Band** 14. 09. 2019

Vážení a milí čtenáři, pokud máte nějaké nápady či připomínky, neváhejte kontaktovat paní Ludmilu Palečkovou na níže uvedeném čísle či emailu. Pokud máte zájem, můžete se zapojit do psaní článků nebo nám sdělit, o čem byste si rádi přečetli.

Ludmila Palečková

724 814 409

webklubduchodcu@seznam.cz

Šumava 2019

Carmen 2019

Senioráček č. 2/19, vydává spolek KD-I Opatovice, www.kd-iopatovice.webnode.cz,
e-mail: webklubduchodcu@seznam.cz

Vychází zdarma každého čtvrt roku v nákladu 150 výtisků.

Redakční rada: Bc. Jiřina Brínduš-Simuť, Ludmila Palečková. Jazyková korekce:

PaedDr. Lenka Svobodová. Fotografie: BcA. Beniamin Brínduš-Simuť, Hana Nováková. Příjem příspěvků: Ludmila Palečková, e-mail palcova53@seznam.cz

Výroba (sazba a tisk): DaL tisk, s.r.o. Bohunická 52 Brno

Registrační číslo: MK ČR E 23127.

Další fotografie naleznete na: www.kd-iopatovice.rajce.idnes.cz